

LIBRIS

We know
books

**Lectori: Pr. Prof. Dr. Gheorghe Petraru
Pr. Lect. Dr. Mihai Vizitiu**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ILIE CLEOPA, arhimandrit

**Povestiri și rugăciuni pentru copii / arhim. Cleopa
Ilie;**

cu binecuvântarea I.P.S. Daniel, Mitropolitul Moldovei și
Bucovinei – Vânători-Neamț; Mănăstirea Sihăstria, 2006-
vol.

ISBN 973-7897-14-5

Vol. 6: 2010. - ISBN 978-973-7897-40-4

821.135.1-93-97

243:281.95+3-053.2

Arhim. Cleopa Ilie

**POVESTIRI
PENTRU COPII**

6

*Cu binecuvântarea
I. P. S. Teofan
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei*

*Editura Mănăstirea Sihăstria
2010*

CUPRINS

<i>Bogații au sărăcit și au flămânzit .....</i>	<i>5</i>
<i>Să nu judecăm după cele din afară.....</i>	<i>19</i>
<i>Sfântul Onufrie cel Mare .....</i>	<i>31</i>
<i>O pildă de înțelepciune .....</i>	<i>45</i>
<i>Sfântul Petru care a fost vameș.....</i>	<i>55</i>
<i>Gherasim cel nebun pentru Hristos .....</i>	<i>78</i>

Pentru comenzi:
Editura Mănăstirea Sihăstria
Com. Vânători, jud. Neamț, Cod 617500
Tel./fax. 0233.251894

„Bogații au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce-L caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele”

BOGAȚII AU SĂRĂCIT ȘI AU FLĂMÂNZIT

Voi auziți că la fiecare priveghere se cântă cu mare glas în biserică din psalmii lui David: „Bogații au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce-L caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele”. Știți voi de ce se cântă așa? Nu știți. Hai să vă spun.

A fost un împărat mai demult care s-a dus să-și viziteze împărăția. Și mergând el așa, a ajuns la o mănăstire și a intrat în biserică. Și erau acolo câțiva călugări care citeau la strană, cum sunt slujbele și la noi. Și citind ei așa, au ajuns și la psalmul 33, la versetul 10, unde zice: „Bogații au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce-L caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele”. Și i-a plăcut împăratului mănăstirea, i-a plăcut rânduiala din

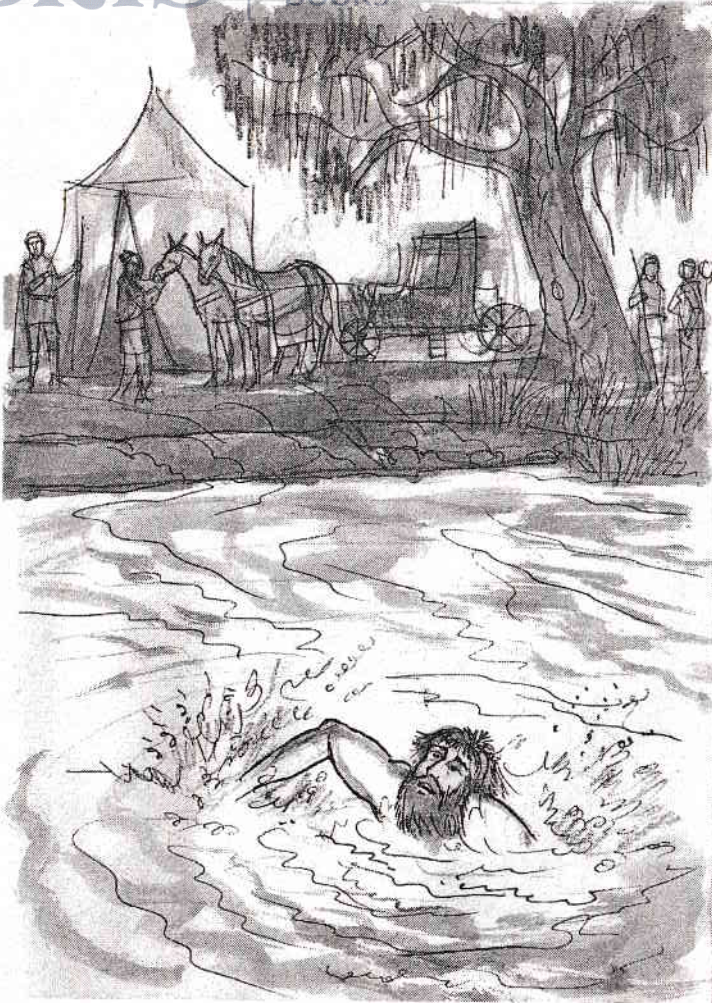
biserică, i-au plăcut slujbele, dar cuvintele acestea din Psaltire nu i-au plăcut. Că el era împărat peste atâtea bogății și slugi și case și animale și moșii, și toți se temeau de el și îl aveau ca stăpân. Poporul îl lăuda că era cineva, muzicile îi cântau, miniștrii i se plecau până la pământ, generalii îl slăveau, armata îi da onorul, la masă avea de toate, mâncăruri și băuturi scumpe, apoi palate cu multe odăi, haine împodobite, trăsuri strălucite cu mulți cai cum nu mai avea nimeni, porfiră împărătească și multă libertate ca un împărat.

Iar ca să sărăcească și să flămânzească el, la asta nu se gândea și nici nu voia să primească aceasta în mintea lui. Și a zis el către cei care îl însoțeau, căci era obișnuit să poruncească și toți să îl asculte:

— Să se oprească citirea aceasta. De ce se citește în biserică așa? De acum poruncesc să nu se mai citească niciunde în biserici aceste cuvinte, iar cine nu va asculta de porunca aceasta a mea, să fie pedepsit îndată ca un potrivnic al împărăției mele.

Și îndată au oprit citirea și au trimis soli cu armată să vestească această poruncă în toate părțile împărăției. Dar să vedeți cum a rânduit Dumnezeu ca acest împărat să se înțelească.

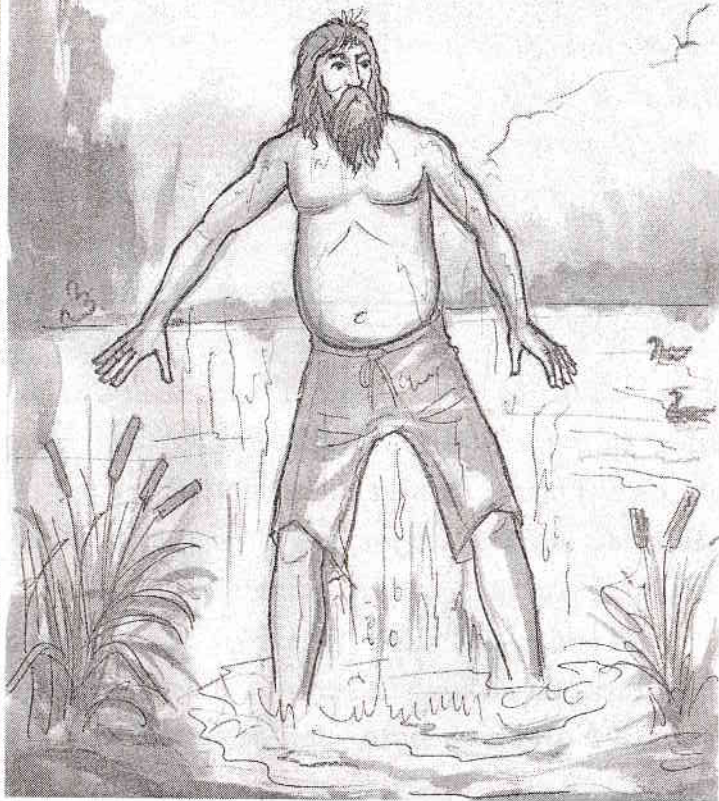

Nu mult după ce a poruncit el acestea, s-a dus la un iaz ca să se scalde, că era vară și așa se ducea el să se răcorească. Și a plecat acolo ca de

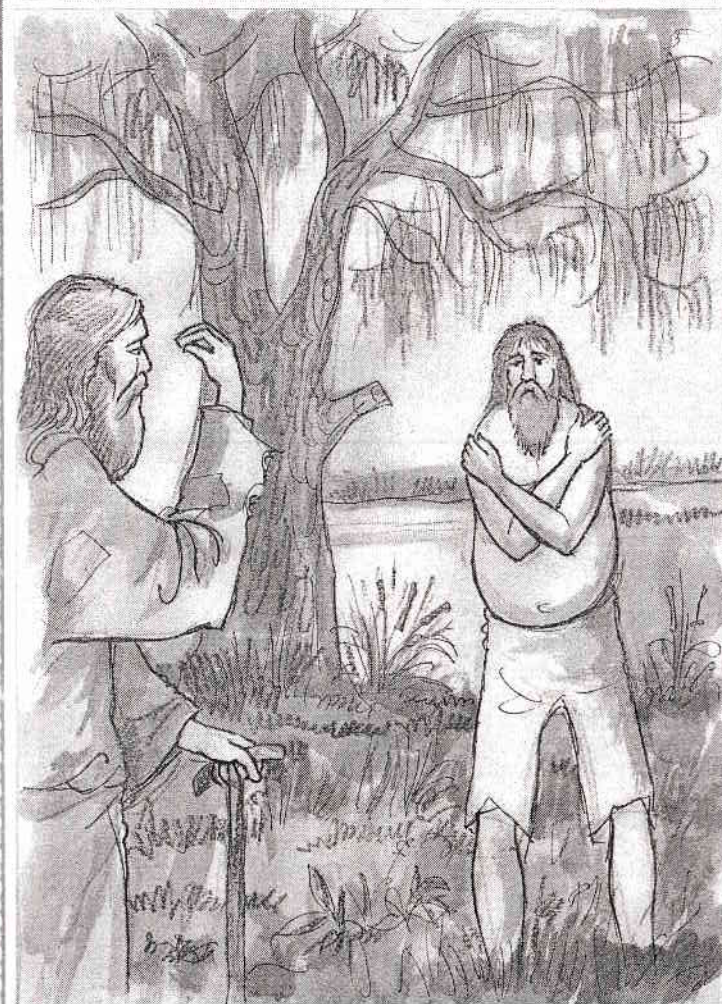
obicei, cu suita lui, cu muzică, cu fanfară, cu lume, cu flori, cu defilare, ca un mare împărat ce era. Și a ajuns acolo la iaz și s-a dezbrăcat de hainele lui cele scumpe și de coroană și a intrat în apă să se scalde.

Dar i-a venit în gând să se depărteze de mal mai mult, pe o insuliță care era acolo, unde a mai rămas la soare. Și ce s-a întâmplat? În vreme ce el zăbovea acolo și suita îl aștepta pe mal, în locul lui a ieșit îngerul Domnului, luând chipul său și arătându-se ca împăratul. Și l-au îmbrăcat pe înger cu hainele împăratului și au plecat la palat cu toții, îngerul în chip de împărat împreună cu suita, cu muzica, cu fanfara și cu toți sfinții, iar împăratul cel adevărat a rămas în iaz.

Și când a venit seara și s-a săturat împăratul de scăldat, a venit și el la mal, unde știa că-l așteaptă suita, dar acolo nu mai era nimeni. Și era acum împăratul în hainele de scăldat care erau ude, iar afară se lăsase seara și îi era frig, ba încă îl mai răzbișe și foamea. Și a trimis Dumnezeu asupra lui și niște țânțari mari ca să-l necăjească.

Și stătea pe mal și nu știa ce să facă mai întâi: să se mânie că a fost lăsat singur, să se apere de țânțari, să se ducă să caute ceva de mâncare sau ceva cu care să se acopere de frig. Însă îi era rușine să se ducă așa dezbrăcat.

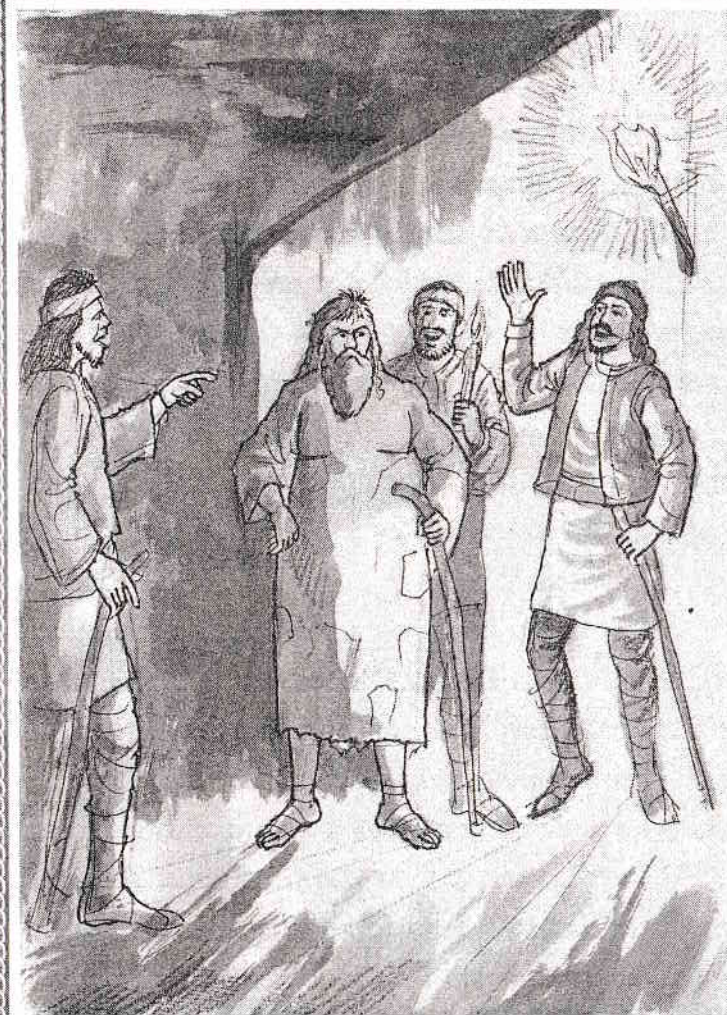
Și chinându-se el așa, a trecut un om bătrân pe acolo, pe cărare, și el a ieșit în fața lui. Dar acela, văzându-l, a dat să fugă, că i se părea

că este o nălucă ieșită din iaz. Și a strigat împăratul:

– Stai, nu fugi, că nu sunt om rău. Nu te teme de mine. Au trecut niște hoți pe aici care mi-au luat hainele și de aceea sunt așa. Dă-mi, rogu-te, o cămașă, dacă ai, ca să mă pot duce la casa mea, că tare mă chinuiesc aici.

Și i-a dat bătrânul o cămașă mai veche de-a lui, plină de petice, dar tot era mai bună decât nimic, pentru ca să-i țină de cald și să nu umble fără haine. Și s-a dus împăratul îmbrăcat ca un cerșetor, încât toți care îl vedeau râdeau de el, neștiind cine este. Și mergând așa, oamenii îl alungau, gândind că o fi vreun hoț, alții îl batjocoreau, iar câinii săreau la el. Și numai el știe cum a ajuns în satul din apropiere la un boier de-al lui, pe care îl avea acolo la marginea satului, unul din aceia care îl primise cu muzică atunci când a venit la scăldat. Dar vrând să intre în curțile aceluia, paznicii și argații boierului au început să-l batjocorească:

- Ce cauți aici, măi cerșetorule, măi urâtule?
- Vreau să vorbesc cu boierul, a zis împăratul.

– Dar tu nu te uiți la tine cum ești îmbrăcat? Și încă vii acum noaptea la boier! Fugi de aici până nu punem bâtele pe tine.